

opusdei.org

Evangelium na den: povolání k věčné lásce

Komentář k evangeliu z pátku
7. týdne v mezidobí. „Co Bůh
spojil, člověk nerozlučuj.“ Láska
je rozhodnutí, které se
dosvědčuje každý den, v každý
okamžik, kdy volíme dobro
druhého jako nejcennější
poklad.

28.02.2025

Evangelium Mk 10,1-12

Odtamtud se odebral do judského území a do Zajordání. Opět k němu přicházely zástupy a on je zas učil, jak to měl ve zvyku. Přišli k němu také farizeové a zeptali se ho, smí-li se muž se ženou rozvést. Chtěli ho tím přivést do úzkých. Odpověděl jim: „Co vám přikázal Mojžíš?“ Řekli: „Mojžíš dovolil vystavit jí rozlukový list a rozvést se.“ Ježíš jim řekl: „Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal tento příkaz! Na začátku při stvoření však Bůh ‚učinil lidi jako muže a ženu‘. ‚Proto opustí muž otce i matku, připojí se ke své ženě, a ti dva budou jeden člověk.‘ Už tedy nejsou dva, ale jeden. A proto: Co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!“ V domě se ho učedníci ještě jednou na to zeptali. Řekl jim: „Kdo se rozvede se svou ženou a ožení se s jinou, dopouští se vůči ní cizoložství. Rozvede-li se žena se svým mužem a vdá se za jiného, dopouští se cizoložství.“

Komentář k evangeliu

Ježíš je uprostřed lidí. Tam naslouchá, doprovází, učí, uzdravuje. Dokonce i ty, kteří nechtějí poslouchat, učit se nebo být uzdraveni.

Stejně jako v tomto případě, kdy před něj předstupuje několik farizeů, aby ho podrobili zkoušce, aby se pokusili mu vzít morální autoritu, kterou v něm všichni uznávají. Za tímto účelem Ježíšovi předkládají otázku, zda se smí muž se ženou rozvést.

Ježíš se nezastavuje u kazuistiky, ale jde k jádru problému: k něčemu hlubšímu, co je obsahem každého vztahu lásky.

Když se muž a žena milují, lze tuto lásku považovat za něco přechodného, pomíjivého, dokud to vyhovuje? Naopak, každý vztah, nejen ten manželský, je-li opravdový,

je i nerozlučitelný. Přátelství, je-li opravdové, je nerozlučitelné.

Otec nepřestává být otcem. Pokud otec zapře dítě, znesvěcuje tento vztah, pravdu o tomto vztahu. Pokud otec neuznává syna, přestal mít tento člověk srdce.

Vztahy mezi lidmi nejsou bezvýznamné, neredukují se na to, co je či není výhodné. Do této logiky láska nevstupuje.

Bůh skrze vykoupení, když zničil chomout lži, přináší něco, co Mojžíš učinit nemohl. Mojžíš se nakonec před tvrdostí srdce sklání. Víc učinit nemůže.

Ježíš Kristus svou smrtí na kříži umožnil, abychom dokázali milovat dokonale, až k smrti, a nedokonalosti druhého člověka akceptovali. Dává nám svého Ducha, Ducha Svatého, svou sílu a lásku, božský život, abychom žili, čím jsme: stvoření pro

lásku, milovat a být milováni ve věrnosti.

Dal nám tak možnost nerozlučně se spojit s lidmi, milovat věrně. Neboť jsme povoláni k lásce věčné.

Toto evangelium nemluví jen o manželství, ale o všech lidských vztazích. Neexistuje vztah, který by nebyl povolán k tomu, aby zakoušel utrpení, smrt a vzkříšení Ježíše Krista, schopnost ztratit sebe sama, aby získal druhého, darovat život druhému, darovat se druhému ve všech situacích. Zvláště tehdy, když druhého není snadné milovat.

Pokud miluji druhého jen tehdy, když mi je příjemný, přijatelný, sympatický, pak ho nakonec využiji pro své vlastní zájmy. Naše velikost začíná tehdy, když zapomeneme na sebe, když ve jménu Ježíše Krista vstoupíme do logiky věčnosti, darování se, odevzdání se.

Vztah se začíná bortit, když
nenápadně ale reálně ničí lásku v
srdci, ničí rozhodnutí pro lásku, pro
druhého, aby ho bránil a ochraňoval.

Největší nevěrou je zrada naší
schopnosti milovat a být milován.

Luis Cruz

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
evangelium-na-den-povolani-k-vecne-
lasce/](https://opusdei.org/cs-cz/article/evangelium-na-den-povolani-k-vecne-lasce/) (20.03.2026)